

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾

فولادوند: سوگند به روز قیامت

مکارم: سوگند به روز قیامت.

وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾

فولادوند: و سوگند به نفس لوامه و وجدان بیدار و ملامتگر که رستاخیز حق است

مکارم: و سوگند به نفس لوامه، وجدان بیدار و ملامتگر، (که رستاخیز حق است).

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾

فولادوند: آیا انسان می‌پندارد که هرگز استخوانهای او را جمع نخواهیم کرد

مکارم: آیا انسان می‌پندارد که استخوانهای او را جمع نخواهیم کرد؟

بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ﴿٤﴾

فولادوند: آری قادریم که حتی خطوط سر انگشتان او را موزون و مرتب کنیم

مکارم: آری قادریم که (حتی خطوط سر) انگشتان او را موزون و مرتب کنیم.

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾

فولادوند: انسان شك در معاد ندارد بلکه او می‌خواهد آزاد باشد و بدون ترس از دادگاه قیامت در تمام عمر گناه کند

مکارم: (انسان شك در معاد ندارد) بلکه او می‌خواهد (آزاد باشد و) مادام العمر گناه کند.

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾

فولادوند: از این‌رو می‌پرسد قیامت کی خواهد بود

مکارم: (لذا) می‌پرسد قیامت کی خواهد آمد.

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾

فولادوند: بگو در آن هنگام که چشمها از شدت وحشت به گردش در آید

مکارم: در آن هنگام چشمها از شدت وحشت به گردش در می‌آید.

وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾

فولادوند: و ماه بی نور گردد

مکارم: و ماه بینور گردد.

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾

فولادوند: و خورشید و ماه يك جا جمع شوند

مکارم: و خورشید و ماه يكجا جمع شوند.

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُ ﴿١٠﴾

فولادوند: آن روز انسان می گوید راه فرار کجاست

مکارم: آن روز انسان می گوید: را فرار کجاست ؟

كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾

فولادوند: هرگز چنین نیست راه فرار و پناهگاهی وجود ندارد

مکارم: هرگز چنین نیست، راه فرار و پناهگاهی وجود ندارد.

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾

فولادوند: آن روز قرارگاه نهایی تنها بسوی پروردگار تو است

مکارم: و قرارگاه نهایی تنها به سوی پروردگار تو است.

يُنَبِّئُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾

فولادوند: و در آن روز انسان را از تمام کارهایی که از پیش یا پس فرستاده آگاه می کنند

مکارم: و در آن روز انسان را از تمام کارهایی که از پیش یا پس فرستاده، آگاه می کنند.

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾

فولادوند: بلکه انسان خودش از وضع خود آگاه است

مکارم: بلکه انسان خودش از وضع خود آگاه است.

وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾

فولادوند: هر چند در ظاهر برای خود عذرهایی بتراشد

مکارم: هر چند (در ظاهر) برای خود عذرهایی بتراشد.

لَا تُحَرِّكُ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾

فولادوند: زبانت را بخاطر عجله برای خواندن آن [= قرآن] حرکت مده

مکارم: زبانت را به خاطر عجله برای خواندن آن (قرآن) حرکت مده.

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾

فولادوند: چرا که جمع کردن و خواندن آن بر عهده ماست

مکارم: چرا که جمع و خواندن آن بر عهده ماست.

فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾

فولادوند: پس هر گاه آن را خواندیم از خواندن آن پیروی کن

مکارم: و هنگامی که ما آن را خواندیم از آن پیروی کن.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

فولادوند: سپس بیان و توضیح آن نیز بر عهده ماست

مکارم: سپس بیان (و توضیح) آن نیز بر عهده ماست.

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾

فولادوند: چنین نیست که شما می‌پندارید و دلایل معاد را کافی نمی‌دانید بلکه شما دنیای زودگذر را دوست دارید و هوسرانی

بی‌قید و شرط را

مکارم: چنین نیست که شما می‌پندارید (و دلایل معاد را مخفی می‌شمردید) بلکه شما دنیای زودگذر را دوست دارید (و هوسرانی

بیقید و شرط را).

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾

فولادوند: و آخرت را رها می‌کنید

مکارم: و آخرت را رها می‌کنید.

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾

فولادوند: آری در آن روز صورتهایی شاداب و مسرور است

مکارم: در آن روز صورتهائی شاداب و مسرور است.

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾

فولادوند: و به پروردگارش می‌نگرد

مکارم: و به پروردگارش می‌نگرد!

وَوَجُوهُ يَوْمَئِذٍ بِأَسْرَةٍ ﴿٢٤﴾

فولادوند: و در آن روز صورتهایی عبوس و در هم کشیده است

مکارم: و در آن روز صورتهایی درهم کشیده است.

تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾

فولادوند: زیرا می‌داند عذابی در پیش دارد که پشت را در هم می‌شکند

مکارم: زیرا می‌داند عذابی در مورد او انجام می‌شود که پشت را درهم می‌شکند!

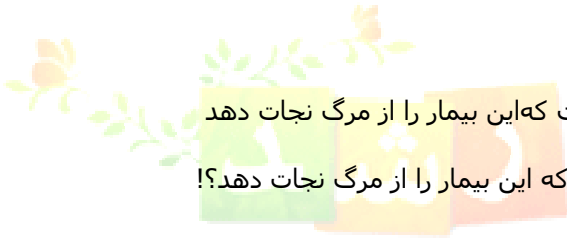
كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾

فولادوند: چنین نیست که انسان می‌پندارد او ایمان نمی‌آورد تا موقعی که جان به گلوگاهش رسد

مکارم: چنین نیست، او هرگز ایمان نمی‌آورد تا جان به گلوگاهش رسد.

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾

فولادوند: و گفته شود آیا کسی هست که این بیمار را از مرگ نجات دهد

مکارم: و گفته شود: آیا کسی هست که این بیمار را از مرگ نجات دهد؟! 

وَضَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾

فولادوند: و به جدائی از دنیا یقین پیدا کند

مکارم: و یقین به فراق از دنیا پیدا کند.

وَأَلْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾

فولادوند: و ساق پاها از سختی جان دادن به هم بیچد

مکارم: و ساق پاها (از شدت جان دادن) به هم می‌پیچد.

إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾

فولادوند: آری در آن روز مسیر همه بسوی دادگاه پروردگارت خواهد بود

مکارم: (آری) در آن روز مسیر همه به سوی (دادگاه) پروردگارت خواهد بود.

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى ﴿٣١﴾

فولادوند: در آن روز گفته می‌شود او هرگز ایمان نیاورد و نماز نخواند

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

مکارم: او هرگز ایمان نیاورد و نماز نخواند

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿٣٢﴾

فولادوند: بلکه تکذیب کرد و روی‌گردان شد

مکارم: بلکه تکذیب کرد، و روی‌گردان شد.

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّى ﴿٣٣﴾

فولادوند: سپس بسوی خانواده خود باز گشت در حالی که متکبرانه قدم برمی‌داشت

مکارم: سپس به سوی خانواده خود بازگشت در حالی که متکبرانه قدم بر می‌داشت.

أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ﴿٣٤﴾

فولادوند: با این اعمال عذاب الهی برای تو شایسته‌تر است شایسته‌تر

مکارم: عذاب الهی برای تو شایسته‌تر است، شایسته‌تر!

ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ﴿٣٥﴾

فولادوند: سپس عذاب الهی برای تو شایسته‌تر است شایسته‌تر

مکارم: سپس عذاب الهی برای تو شایسته‌تر است، شایسته‌تر!

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾

فولادوند: آیا انسان گمان می‌کند بی‌هدف رها می‌شود

مکارم: آیا انسان گمان می‌کند بی‌هدف و بی‌هدف رها می‌شود؟

أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾

فولادوند: آیا او نطفه‌ای از منی که در رحم ریخته می‌شود نبود

مکارم: آیا او نطفه‌ای از منی که در رحم ریخته می‌شود نبود؟

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾

فولادوند: سپس بصورت خون‌بسته در آمد و خداوند او را آفرید و موزون ساخت

مکارم: سپس به صورت خون بسته در آمد، و او را آفرید و موزون ساخت ؟

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾

فولادوند: و از او دو زوج مرد و زن آفرید

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

مکارم: و از او دو زوج مذکر و مؤنث آفرید.

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

فولادوند: آیا چنین کسی قادر نیست که مردگان را زنده کند

مکارم: آیا چنین کسی قادر نیست که مردگان را زنده کند؟!

